

Kör négy paraméterrel való viszonyíthatósága

Meghatározások: Egy bizonyos milliméterpapíron lévő koordináta-rendszerben definiálok egy homogén és nyitott mezőt.

A mező egységei ezért egyformák és egyenértékűek lesznek.

Egy mezőegységet azonosítok egy időegységgel.

A koordináta-rendszerben definiálok egy vízszintes időtengelyt, melynek irányát balról jobbra határozom meg.

A homogén mezőben lévő időtengely mentén a sebesség állandó, azaz változatlan lesz.

Egy kör számára meghatározok egy első középpontot (kp1).

A kör rádiusza számára öt mezőegységnyi kiterjedést választok.

A továbbiakban a mező, az idő, az időtengelyen meghatározott állandó sebesség és a kör ezen meghatározásaiból indulok ki és ezek viszonyíthatóságával foglalkozom.

Az időtengelyt vízszintesről átlósra, a koordináta-rendszer nulla pontjából, a bal alsó sarokból a jobb felső sarok irányába tartóra változtatom.

A mezőegységek az időtengelytől 45 fokos szögben vízszintesen és 45 fokos szögben függőlegesen átrendeződnek, strukturális rendjük megváltozik:

a mezőegységek ezáltal az időtengelyhez való viszonyuk szerinti helyértéket nyernek, strukturális értékük pedig pozíciójuktól függően alakul.

A koordináta-rendszerben 14 időintervallumot vizsgállok, a matematikai műveletekhez 14×14 időegységet választok.

Kiinduláskor egy koordinátaegységet 100 alapegységből (a-e) tesztek össze.

Ezek változatlan sora állandó sebességet alkot. Az állandó számsort ezek után kicserélem egy változó számsorra, így gyorsuló sebességet kapok:

... + 100 + 100 + 100 + 100 + 100 + 100 + 100 + →

... + 75 + 100 + 125 + 150 + 175 + 200 + 225 + →

Ezek a strukturális viszonyok képezik az első számszerű = vizuális minőséget. Mivel a vizuális minőségek a számszerű viszonylatok következményei, ezért minden számszerű változtatás vizuális változást is eredményez.

A négy paraméter:

1. A mezőkoordináták szerkezete:

8 különböző számsort = sebességet választok, alapegységekből összetéve.

A milliméterpapíron egy alapegység = 0,1 mm kiterjedésű.

S1 =	90	95	100	105	110	115	120	125	130	135	140	145	150	155
S2 =	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210
S3 =	70	85	100	115	130	145	160	175	190	205	220	235	250	265
S4 =	60	80	100	120	140	160	180	200	220	240	260	280	300	320
S5 =	85	85	100	100	115	115	130	130	145	145	160	160	175	175

S6 =	80	80	100	100	120	120	140	140	160	160	180	180	200	200
Sk =	75	75	100	100	125	125	150	150	175	175	200	200	225	225
S7 =	70	70	100	100	130	130	160	160	190	190	220	220	250	250
S8 =	65	65	100	100	135	135	170	170	205	105	240	240	275	275

2. A műveleti mező:

14 időintervallumot vizsgálok, ezek összessége mint időtartam lehatárolja a műveleti mezőt. Ezt állandónak tekintem. A műveleti mező (mm) = 14 időintervallum.

3. A kör átmérője:

Átmérőnek 10 koordinátaegységet választok, kiinduláskor egyenként 100 alapegységből összetéve. A kör átmérője az egész programban változatlanul 10 koordinátaegység marad.

4. A kör pozíciója:

8 különböző pozíciót választok:
 4 szimmetrikus pozíciót: P1, P2, P3, P4,
 4 aszimmetrikus pozíciót: P5, P6, P7, P8

Ezek után a 4 paraméter funkcionális összefüggéseit vizsgálom. A fenti paraméterek számértékeiből egyet-egyet kiválasztok, és egymással összekapcsolok, azaz szintetizálok.

A négy számérték ezáltal egy bizonyos struktúrává összegződik, egy bizonyos vizuális formává elegetedik.

A formáról ezért elmondhatjuk, hogy tiszta matematikai konstrukció. Egy bizonyos forma definícióját, azaz szintézisének információját ezért a fenti 4 konstituáló paraméterrel adhatjuk meg.

Más számértékek, a paraméterek más változói egy módosított (relatívált) struktúrát, egy módosított formát eredményeznek.

Mennyiségeket kezelő módszeremmel tehát a választott, azaz definiált paraméterek funkcionális összefüggéseivel foglalkozom.

Célom a vizuális minőségek matematikai mennyiségekkel való megfogalmazása.

Kutatásom eredményét 'szintetikus programozás'-nak nevezem.

Rövidítések: mm = műveleti mező
 a-e = alapegység
 i-i = időintervallum
 s = sebesség
 Sk = kiinduló sebesség
 á = átló
 p = pozíció

Köln, 1973. június

német nyelvű közlés:

A. K. Synthetische Programme, Kölnischer Kunstverein, 1973., katalógus, és Werkbuch A. K., Erzbischöfliches Diözesanmuseum KOLUMBA, Köln, 2002., könyv